

Нѣма възможность да се прослѣдятъ въ Турско ражданията, та да може научно да се покаже, че тѣ сѫ малко у турското население. Обаче въ статистикитѣ на Княжество България имаме добъръ бѣлѣгъ за това. Отъ изслѣдванията, направени отъ г. Данаилова за 7 год. (1881—1889) се вижда, че у християнското население (съ малко изключения българско) ражданията сѫ средно на 1000 души и на година 41·7, а у мухамеданското население само 23·5,¹⁾ ако се извади смъртността, прѣсмѣтната за сѫщите години (за християните 20·3, за мухамедани 14·7), вижда се, че християнското население расте годишно на 1000-та съ 21·4 жители, а мухамеданското само съ 8·8. Ако смѣтката бѣше направена по народности, разликата щѣше да бѫде още по-голѣма, понеже циганите и помаците, като по-плодовити, значително сѫ повлияли за повдиганье на ражданията у мухамедани. Само за турцитѣ раждането щѣше да бѫде по-низко.

Турското население на Полуострова е гинало много въ време на чумните епидемии. Особио злѣ сѫ страдали конянските села въ равнините. Въ време на появяванье на епидемии, християнското население е бѣгало по планините, а турското си е стояло дома и съ фанатическо хладнокръвие посрѣщало болестта, която го съсиравала. Нѣмскиятъ учентъ Фалмерайеръ казва въ своите пътни бѣлѣжки, че чумата прѣзъ XVIII. в. морила главно коняритѣ. Опустошенията били така ужасни, че изглеждало, многобройната конянска колония въ Тесалия да погине окончателно. Много села съвсѣмъ измрѣли.²⁾ Въ Македония е било сѫщото. По спомени, запазени у населението, подиръ нѣмскиятъ войни прѣзъ XVII. в. чума съсиапала конянските села въ долината на р. Лакавица, по пътя отъ Радовицъ за Щипъ.³⁾ Въ града Сѣръ цѣла турска улица била запустѣла отъ чума и завзета отъ християни.⁴⁾ Чумни епидемии съсиапали една силна конянска колония около гр. Демиръ Хисаръ. Особено злѣ пострадала тая колония отъ чумата, която върлуvalа прѣзъ 1837—38 год. Въ село Крушово напр. имало цѣла турска махала съ джамия и теке. Подиръ чумата останали 8 кѫщи и толкова сѫ до днешенъ день, а около запустѣлото теке има голѣми турски гробища. Прѣзъ това време се довѣршили турцитѣ въ не-врекопските села Тешово и Лѣки, отъ които има сега жалки останки.

¹⁾ Георги Т. Данаиловъ, Опить върху демографията на България. Български Прегледъ, год. II. кн. XI. стр. 21.

²⁾ Fallmerayer, Fragmente, II. 232—233.

³⁾ Материали по изучванието на Македония, 392.

⁴⁾ Верковичъ, Топогр.-Ѣтн. очеркъ Македоніи, 56.